

værende, medens han er nærværende, siger man i Folketinget, at han er nærværende, medens han er frærværende. Det ærede Medlem fra Møen (Boissen) er ganske vist baade Udvalgets Formand og Ordfører — han er ikke dets Sekretær, men det kunde han maasse ogsaa nok naa at være, det er vel kun et Fremtidsspørgsmaal, om man vil have ham ogsaa dertil — men i ethvert Tilfælde er han ikke Udvalget, saa vidt have vi dog endnu ikke koncentreret Arbejdet, at et enkelt Medlem, selv om det er det ærede Medlem fra Møen, kan være hele Udvalget. Dette eksisterer endnu, og formentlig skulle vi vedblive i alt Fald foreløbig at beholde den Ret for Mindretallet, at det bør have Lejlighed til at se Forslagene, før de forelægges Tinget, og have Lejlighed til at afgive Erklæring derover. Det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) ryfter paa Hovedet. Seg ved ikke, om han vil billige den Forretningssgang, hvorefter sligt tilstedes? Det vilde jo undertiden ogsaa kunne komme til at gaa ud over det ærede Medlem selv. Som sagt, over for denne Erklæring er jeg nødt til at tage Forbehold, idet ærede Medlemmer ville have set, at jeg har maattet stille et Ændringsforslag, som jeg havde tænkt at indgive til Udvalgets Bedømmelse. Det har jeg været affaaret fra ved den omtalte Fremgangsmaade fra Udvalgets Formands Side. Om dette skal være en Frugt af den aller mest udviklede Forhandlingspolitik ved jeg ikke; noget nyt er det i alt Fald, at man gaar denne Vej.

Det Ændringsforslag, som jeg har stillet, gaar ud paa at indstøde „Halvdelen af Anlægsomkostningerne, dog ikke ud over“ i Spørgsmaalet om Byens Tilskud til en Havnebane ved Holbæk. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der er sket den Forandring med Forslaget, at medens Folketinget ubetinget sagde Halvdelen af Udgifterne, har man i Landstinget sat en fast Sum i Stedet derfor, nemlig 40,000 Kr. Tidenden kommer os ikke saa hurtigt i Hænde i disse Dage, at jeg deraf har kunnet se den Motivering, som i Landstinget er bleven givet af Forslaget, men jeg maa vel nærmest gaa ud fra, naaget jeg heller ikke gennem Folketingets Udvalg og de Forbindelser, man deraf muligvis har med Landstinget, har kunnet erfare noget om det, at man har ment, at det vilde blive i Byens Favør. Men naar man vilde gøre dette, burde man gøre det saaledes, at det var absolut sikkert, at det kunde blive det. Man burde gøre det saaledes, at man nok satte en Maksimalgrænse, men derimod ikke nogen Minimalgrænse, og saaledes, at hvis Anlægget ikke kommer til at koste 80,000

Kr., hvoraf 40,000 Kr. er Halvdelen, vil Byens Tilskud dog ikke komme til at overstige Halvdelen. Det er dette, jeg tillader mig at foreslaa. Ganste vist er denne Sag behandlet saa hurtigt og paa et saa løst Grundlag, at man ikke kan sige noget bestemt om de Omkostningers Beløb, som her er Tale om; men saa meget er vist, at der i alt Fald, ganske vist erhvervet ad privat Vej, foreligger et Udfast til et Projekt, hvis Gennemførelse kalkuleres til 70,000. Hvis jeg ikke hørte fejl forleden, da jeg netop var til Stede under Landstingets Forhandlinger, nævnedes Ministeren ogsaa selv, at Kalkulationerne varierede fra 70,000 til op over 100,000. Hvorvidt dette Projekt virkelig er gennemførligt, kan jeg naturligvis ikke sige noget om, og den ærede Minister formodentlig heller ikke. Saadanne Underjøgelse kan han jo ikke have for sig, men jeg gaar ud fra, at det er ikke nogen saa overdreven vidtløftig Sag at gøre et saadant Overslag; man har jo faste Priser at gaa ud fra med Hensyn til saadanne Anlæg. Der rejser sig ikke særlige Vanskeligheder der; der er ingen Banestationsforetagender eller saadan noget, saa jeg antager, at den Sag er saa simpel, at selv en Mand, som ikke er autoriseret Ingeniør for Banebygning, vil tilnærmelsesvis kunne gøre et saadant Overslag. Jeg finder derfor, at for saa vidt denne Plan har en Mulighed for at kunne realiseres, gør man megen Uret imod Byen, naar man nu, medens man før har tilbudt den at slippe med det halve af Omkostningerne, saa længe der endnu var Mulighed for, at disse kunne blive under 80,000 Kr., desuagtet træver, at Tilskuddet i hvert Fald skal udgøre 40,000 Kr. Jeg skal afvente de Udtalelser, der muligvis maatte fremkomme fra den ærede Ordfører og den ærede Minister for offentlige Arbejder, men det synes mig ikke, at Lovens Redaktion kan forstås anderledes, end at i alt Fald, med en hvilken som helst Anlægs-sum fra Statens Side til dette Projekt, vil Byens Tilskud ubetinget blive 40,000 Kr. og ikke kunne blive derunder. Det synes mig, at naar man vil gøre Byen en Tjeneste, er dette en meget uheldig Form derfor, og derfor har jeg tilladt mig at formulere Forslaget saaledes, at jeg mener, at det i Virkeligheden vil være i dens velforstaaede Interesse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Den ærede Taler — Forslagsstiller kan jeg sige — mente, at man faktisk kunde komme til at gøre Uret mod Holbæk, hvis man vedtog det Bidrag paa 40,000, som Landstinget har indsat. Jeg